

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320010126
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6320010126.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M., a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného P. C., pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. apríla 2021 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/50/2020 zo dňa 25. januára 2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného P. C. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/50/2020 zo dňa 25. 01. 2021 bol obžalovaný P. C. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/

dňa 11. 03. 2020 okolo 19.50 hod. v HM Tesco nachádzajúcom sa v Brezne na ulici U. armády XX, odcudzil z predajnej plochy jeden kus fľaše alkoholu zn. Koniferum brusnicová tak, že túto vzal z regálu a vložil si ju do svojho ruksaku a následne s ním prešiel cez zónu samoobslužných pokladni bez toho, aby tovar priznal a zaplatil, čím spoločnosti TESCO STORES SR, a.s. so sídlom Kamenné námestie 1/ A Bratislava, IČO: 31 321 828, spôsobil škodu vo výške 6,39 Eur a

2/

dňa 13. 03. 2020 okolo 17.45 hod. v predajni COOP Jednota Brezno nachádzajúcej sa v Brezne, na H. M. R. N. XX/XX, odcudzil z predajnej plochy jeden kus fľaše alkoholu zn. Liehovina švestka v hodnote 4,99 EUR tak, že túto vzal z regálu a vložil si ju do svojho ruksaku a následne s ním prešiel cez pokladničnú zónu bez toho, aby tovar priznal a zaplatil, čím spotrebnému družstvu COOP Jednota Brezno so sídlom Námestie Gen. M. R. Štefánika 44/52, IČO: 36 009 342, spôsobil škodu vo výške 4,99 Eur,

pričom skutkov pod bodom 1/ a 2/ sa dopustil napriek tomu, že

bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to Obvodným oddelením Policajného zboru Brezno, za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, spáchaný dňa 19. 02. 2020 v čase o 22:00 hod., za ktorý mu bola uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 20,- Eur, evidenčné číslo bloku 16185795, a hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, č. k. 4T/42/2019-131 zo dňa 30. 04. 2019, právoplatným dňa 28. 05. 2019, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona účinného do 31. 07. 2019.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 212 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b)

Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 04. 03. 2021, ktoré odôvodnil v podstate tým, že súd nemal v zmysle § 38 ods. 1 Trestného zákona prihliadať na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, keďže skutočnosť, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, mu v konaní už bola raz pričítaná na ľarchu, a to pri kvalifikácii skutku ako trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Trest považuje za neprimerane prísny, pretože existujú okolnosti odôvodňujúce buď upustenie od uloženia trestu podľa § 44 Trestného zákona, alebo na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, pretože na naplnenie účelu trestu možno považovať trest odňatia slobody uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/42/2019 zo dňa 30. 04. 2019 za dostatočný, ktorého výkon bude obžalovanému s najväčšou pravdepodobnosťou nariadený. Taktiež stíhaným skutkom nebola spôsobená žiadna škoda, keďže odcudzený tovar bol poškodeným zo strany obžalovaného dobrovoľne vrátený bez akéhokoľvek poškodenia. Obžalovaný sa skutku dopustil pod vplyvom nepriaznivých osobných pomerov, obžalovanému teda možno uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Na základe uvedených skutočností preto navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že buď s ohľadom na predchádzajúce odsúdenie upustí od uloženia trestu, alebo obžalovanému uloží trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

K podanému odvolaniu sa vyjadril prokurátor, a to písomným podaním zo dňa 15. 03. 2021, v ktorom v podstate uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny, odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné a navrhol, aby ho krajský súd zamietol. Poukázal na to, že obžalovaný má v registri trestov evidovaných celkovo 10 odsúdení, prevažne pre majetkové trestné činy. Vzhľadom k tomu považuje za správnu aplikáciu príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Vzhľadom na povahu odsúdení obžalovaného, ktorý sa dopúšťa opakovane majetkovej trestnej činnosti, nemožno uvažovať ani o neprihliadnutí na túto príťažujúcu okolnosť. Súd preto správne zistil vyrovnaný pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Obžalovaný totiž celkom zrejme opomenul, že okrem odsúdenia trestným rozkazom, ktoré bolo poňaté do skutkovej vety napadnutého rozsudku a zohľadnené v právnej kvalifikácii, bol v minulosti právoplatne odsúdený ešte 9 krát, a to aj nepodmienečným trestom odňatia slobody. Obžalovaný pritom naposledy vykonal trest dňa 26. 04. 2017, odvtedy nevedol riadny život, preto u neho nemožno uvažovať ani o splnení podmienok pre zahladenie odsúdení v zmysle § 92 Trestného zákona. Ďalej uviedol, že trest uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/42/2019 zo dňa 30. 04. 2019, ani keby na taký postup boli splnené zákonom stanovené podmienky, nemožno v žiadnom prípade považovať na ochranu spoločnosti a jeho nápravu za dostatočný, pretože u obžalovaného boli v minulosti opakovane nariadené výkony trestu odňatia slobody pôvodne uložených podmiennečných trestov. Z uvedeného vyplýva, že v prípade obžalovaného musí uložený trest predovšetkým zabezpečiť ochranu spoločnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Do úvahy preto prichádza len uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Taktiež nie sú splnené podmienky pre aplikáciu § 39 Trestného zákona (resp. § 44 Trestného zákona, ako to uviedol obžalovaný). Práve naopak, okolnosti prípadu a pomery obžalovaného svedčia o potrebe zabezpečenia ochrany spoločnosti uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody nad dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby tak, ako to v napadnutom rozsudku vyhodnotil prvostupňový súd. V nadväznosti na argumentáciu, že obžalovaný nespôsobil žiadnu škodu uviedol, že ku zásahu do majetkovej sféry poškodennej spoločnosti bez akýchkoľvek pochybností došlo, pričom vzhľadom na spôsob, akým bolo konanie obžalovaného odhalené, nie je možné považovať nahradenie škody vrátením odcudzeného tovaru do predaja za dobrovoľné nahradenie škody v pravom zmysle slova. Obžalovaný bol bezprostredne po spáchaní skutkov zastavený zamestnancami poškodených spoločností a v podstate nemal inú možnosť, ako im odcudzený tovar vrátiť. Konanie obžalovaného preto nemožno zľahčovať tým, že spôsobená škoda nedosahuje výšku malej škody. Na základe uvedených skutočností preto odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné a navrhol, aby ho odvolací súd zamietol.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že prvostupňový rozsudok považuje za zákonný a správny, pričom poukázal na písomné vyjadrenie k odvolaniu obžalovaného. Preto navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného podané prostredníctvom obhajcu zamietol ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že trest uložený obžalovanému považuje vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného za neprimerane prísny. V plnom rozsahu zotrval na písomnom odôvodnení odvolania a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a buď upustil od uloženia trestu, alebo uložil obžalovanému trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k jednotlivým výrokom rozsudku. Vzhľadom k tomu, že z obsahu odvolania obžalovaného, ako aj konečného návrhu obhajcu obžalovaného, ktorý predniesol na verejnom zasadnutí, ako aj vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa ku spáchaniu trestného činu priznal, je zrejmé, že odvolanie smerovalo len proti výroku o treste, preto krajský súd tento výrok napadnutého rozsudku nepreskúmal.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku a spisového materiálu je nutné uviesť, že okresný súd pri rozhodovaní o uložení trestu nijakým spôsobom nepochybil, pretože prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol v zmysle zákona pri ukladaní trestu povinný prihliadnuť. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona pre jeho aplikovateľnosť v konkrétnom prípade nevyžaduje priznanie páchatel'a ku spáchaniu trestného činu, ani jeho postoj k prejednávanej veci. Súd musí zohľadniť okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Správne okresný súd pri výmere trestu prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný má nepochybne sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, doposiaľ bol celkom 10 krát odsúdený, a stíhanej trestnej činnosti sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia. Uložený trest vo výmere 10 mesiacov (pri trestnej sadzbe 6 mesiacov až 3 roky) je potom aj podľa názoru krajského súdu postačujúci, spĺňa atribúty generálnej aj individuálnej prevencie, dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného, a zároveň postihuje len obžalovaného.

Správne okresný súd rozhodol, keď obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K odvolacím námietkam obžalovaného musí krajský súd konštatovať, že upustenie od uloženia trestu podľa § 44 Trestného zákona v tomto prípade nie je možné, a to pre nesplnenie zákonných podmienok. V zmysle § 44 Trestného zákona je totiž možné upustiť len od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona. Vzhľadom na obdobie spáchania prejednávaného trestného činu a na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného však neprichádzalo do úvahy ani ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ani ukladanie ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona. Preto ani neprichádzalo do úvahy prípadné upustenie od uloženia súhrnného alebo ďalšieho trestu podľa § 44 Trestného zákona. Zároveň s poukazom na predchádzajúcich 10 odsúdení obžalovaného, jeho osobu, najmä to, že mu v minulosti boli ukladané aj tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom ich výkonu, ktoré ale museli byť neskôr nariadené ako nepodmienečné tresty práve z dôvodu, že počas plynutia skúšobnej doby obžalovaný spáchal ďalší trestný čin, nebolo možné ani uvažovať o prípadnom mimoriadnom znížení trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona, keďže na aplikáciu tohto ustanovenia taktiež neboli splnené zákonné podmienky. Správne okresný postupoval aj v prípade, keď u obžalovaného prihliadol na príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona. Je síce pravda, že skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený je zohľadnená v právnej kvalifikácii skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, avšak pri zohľadnení tejto príťažujúcej okolnosti prvostupňový súd prihliadal na iné predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, ako na to, ktoré je uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Z uvedeného potom vyplýva, že súd nemôže prihliadnuť na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona len v tom prípade, ak jediným predchádzajúcim odsúdením obžalovaného je práve to, ktoré je uvedené v skutkovej vete rozsudku.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obžalovaného.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.